

A Csurka István névalírás nyomvonalában talált szemcsék a kézírás festék rétege felett vannak.

Mindezen véleményből a bíróság megállapította azt, hogy a papírfelületen lévő megállapodás nyomtatására később került sor, minthogy oda Csurka István aláírása rákerült volna.

A bíróság így arra a következtetésre jutott, hogy a felperesi jogelőd szerződés kötési akarata az

alperesek által becsatolt okirat alapján nem állapítható meg. A Ptk. 205. § alapján, - mivel aszerint a

felek akaratának és kölcsönös egybehangzó kifejezésével jön létre a szerződés- azt állapította meg,

hogy a felek között a szerződés nem jött létre.